

Motovun, Belső-Isztria legrátványosabb erődvárosa

2020. április 20. 17:03

Hamisítatlan középkori város komplett városfalgyűrűvel

Motovun (Montona) az Isztria belső részein, dombtetőkre épült, falakkal erősített ódon városkáinak legjellegzetesebb példája. A Mirna-folyó völgyét már messziről uraló, 277 m magas kúp tetején trónoló városkát impozáns falak védik, melyekről egészen az Adriáig, káprázatos kilátás nyílik a belső-isztriai dombvidékre. A nyári főszezonban sokszor elviselhetetlenül zsúfolt Motovun meglátogatását időzítsük inkább a reggeli vagy esti órákra, de tavasszal vagy ősszel nyújtja legvonzóbb arcát.Motovun rövid története

Már az ősrégi idők óta erőd állt a remek stratégiai helyen lévő dombon, a rómaiak **Castello Montanae** (hegyi vár) néven nevezték, innen ered eredeti olasz neve, **Montona**. A **Mirna-folyó** völgyében vezető fontos kereskedelmi út ellenőrzése és védelme volt a feladata, ráadásul még a velencei időszakban is egészen idáig fel lehetett hajózni az **Adriáról**. A X.-XI. században a porei püspök, később az aquileiai pátriárka, majd 1278-tól a **velencei köztársaság** fennhatósága alatt állt. A ma is látható kettős védőfal rendszert is a velenceiek építették ki, az óvárost védő belső városfal már az 1300-as évekre kész lett, idővel a szűknek bizonyuló falakon túl is terjedt a város, ezt az ún. alsóvárost az oszmán török veszély megjelentével, egy külső városfalgyűrűvel bővítették ki a XVI-XVII. század folyamán.

A kitűnően megerősített, bevehetetlen erődváros nem is szenvedett nagyobb károkat a történelem folyamán, így szerencsésen megőrizte hamisítatlan középkori jellegét, a hatalmas városfalak, a kapubástyákkal, remek állapotban maradtak a turisták örömeire. A velencei fennhatóság után a **Habsburgok** alatt Csipkerózsika álomba sülyedt **Motovun** nem sokat fejlődött, majd az első világháborút lezáró békeszerződések **Olaszországnak** ítélték **Isztriát**. A második világháború után azonban **Tito Jugoszláviája** részeként, az itt élő olasz lakosok legnagyobb része elmenekült, a 70-es években a még megmaradt motovuniak nagy részét pedig elszívta a fejlődő tengerparti turizmus. A szinte teljesen kiürült városkába az 1980-as években kezdtek beköltözni művészek, kis galériákat, műhelyeket nyitva. Maga a város, pl. [Grožnjanhoz](#) képest jóval kisebb, de az elmúlt években a belső-isztriai turizmus fő sodrába került, kihagyhatatlan pontja lett a félsziget belső tájaira tett kirándulásoknak.**Motovun látogatása, látnivalói**

A 277 m magas dombon épült várost már messziről láthatjuk, a legszebb rálátás az **Oprtalj** felől jövő országút egyik kanyarjából nyílik **Motovunra**. A városkát gyalog tudjuk megközelíteni, nyári főszezonban szinte biztos, hogy a hegy tövében, a városba vezető út elején már leállítanak minket és a környéki nagy, fizetős parkolóban kell, hogy lerakjuk az autót. Tavasszal és ősszel, ha nincs túl nagy forgalom, fel tudunk hajtani egészen az alsóváros széléig, a kis temető alatti részen kiképzett parkolóban tudjuk hagyni a kocsit. Természetesen ez is fizetős, a díjat a lenti parkolóörnek kell kifizetni, 20 Kn (2019).

A lenti parkolóból

<http://kirandulastippek.hu/news/article/motovun-belső-isztria-legrátványosabb-erodvarosa>